

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2012. október 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2012. május 16. napján kihirdetett 1.B.1055/2011/13. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 3.750 (háromezer-hétszázötven) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék 2012. május 16. napján kihirdetett 1.B.1055/2011/13. számú ítéletében I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségét megállapította testi sértés büntetében a Btk. 170.§ (1) bekezdés és (6) bekezdés I. tétele szerint. Ezért a vádlottat, mint visszaesőt 6 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelek jogi sorsáról, illetőleg a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen I.rendű vádlott neve vádlott felmentésért, illetve enyhítésért, védője enyhítésért jelentett be fellebbezést, az első fokon eljáró ügyész a döntést tudomásul vette.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.162/2012/1-I. számú átiratában** az ítélet helybenhagyását indítványozta azzal az indokolással, hogy az elsőfokú bíróság a részletes bizonyítási eljárása során a perrendtartási szabályokat maradéktalanul betartotta, a bizonyítás eredményeként teljes körűen felderített és az iratokkal is összhangban lévő tényállást állapított meg, amely mentes a téves ténybeli következtetéstől is. A tényállás annyival szorul kiegészítésre, hogy a nyomozati iratok 21-23. oldalán lévő feljelentés adatai szerint a bűncselekmény elkövetésekor a vádlott is és a sértett is súlyos fokú alkoholos befolyásoltság alatt állott, a vádlott 1,35 milligramm/liter, a sértett pedig 1,81 milligramm/liter légalkoholos telítettséggel.

A főügyészség kifejtette, hogy álláspontja szerint a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat a szükséges mértékben értékelte és elemezte, ezáltal indokolási kötelezettségének eleget tett. A megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és helyesen minősítette a terhére rótt bűncselekményt. A büntetés kiszabása körében értékelendő szempontok viszonylatában a súlyosító körülmények közül indítványozta mellőzni a vádlott személyiségére tett utalást, mivel a személyiségzavara az egyetlen olyan körülmény, amelyről nem tehet, még az alkoholizmusára, - mint szándékos terhelti magatartásra - sem vezethető vissza. Ez inkább az elkövetés motívumára szolgálhat magyarázatul. Az enyhítő körülmények közül mellőzni kell a cselekmény végrehajtásában szerepet játszott féltékenység érzetből táplálkozó indulati állapotot, mivel ez a tényállásnak nem része, illetőleg a vádlott és sértett közötti első szóbeli konfliktustól a tényleges bántalmazásig több óra; közös italozással eltöltött idő telt el.

Az ügyész nem tartotta alaposnak a büntetés enyhítésére irányuló kérelmet, figyelemmel a terhelt előéletére és az elkövetés kitartó, különös kegyetlen voltára.

A **másodfokú nyilvános ülésen** megjelent védő az enyhítés iránti fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta arra hivatkozással, hogy az enyhítő körülményeket nem értékelte kellő súllyal az elsőfokú bíróság és eltúlzottan magas tartamú szabadságvesztés-büntetést alkalmazott. Álláspontja szerint enyhítő körülményként kell értékelni I.rendű vádlott neve terhelt alacsony műveltségét, iskolázatlanságát, továbbá a személyiségzavarát, még akkor is, ha ez beszámítási képességét nem érintette.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője írásbeli indítványát fenntartotta. Kifejtette, hogy - álláspontja szerint - a személyiségzavar akkor lehet ténylegesen enyhítő körülmény, ha az elkövető beszámítási képességét befolyásolja. Az elsőfokú ítéletben alkalmazott szigorú büntetés igazodik I.rendű vádlott neve terhelt többszörösen büntetett előéletéhez, mert az eddig alkalmazott büntetések nem érték el azt a hatást, hogy további bűncselekmények elkövetésétől tartózkodjon.

I.rendű vádlott neve vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a Pápai Városi Bíróságon még súlyos testi sértés büntette miatt folyik vele szemben büntetőeljárás. Egészségi állapota tekintetében előadta, hogy fullad és gyomorfekélye van. Élettársi viszonya 5 hónapja megszakadt.

Kifejezte sajnálatát a cselekménye miatt, melyet azzal magyarázott, hogy élettársa iránti féltékenysége motiválta.

A Győri Ítéletőzta a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírálta a Veszprémi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást, melynek alapján a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezésére adna okot, vagyis az érdemi felülvizsgálatnak nincsen akadálya.

A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat részletesen elemezte, értékelte, egymással összevetette, mely bizonyítékértékelő tevékenysége megfelel a jogszabályi előírásoknak.

Az elsőfokú ítéletben a törvényszék részletesen elemezte I.rendű vádlott neve terhelt vallomásait, amelyek a teljes tagadástól a részbeni beismerésig folyamatosan változtak, és jelentős ellentmondásokat tartalmaztak. Magyarázatot adott arra, hogy a terhelti előadásból mit fogadott el, elsődlegesen a cselekmény szem- és fültanúiként, következetes, részletes nyilatkozatokat tevő **1. sz. tanú** és **2. sz. tanú** szabályszerűen felolvasott nyomozati vallomásaira tekintettel.

A bíróság kitért arra, hogy **sértett** sértett nem emlékezett az eseményekre, így tőle érdemi vallomás nem állt rendelkezésre, **3. sz. tanú** tanú pedig, mint I.rendű vádlott neve élettársa, tárgyalási szakban a Be. 82.§ (1) bekezdés a) pontja alapján élt abszolút mentességi jogával, így nyomozati nyilatkozatait ki kellett zárni a bizonyítékok köréből.

A mérlegelés körébe vonta az elsőfokú bíróság a cselekmény előzményei és következményei tekintetében kihallgatott közvetett tanúk vallomásait, **sértett** sérüléseire vonatkozó igazságügyi orvos szakértői vélemény és nyilatkozat adatait, illetve I.rendű vádlott neve vádlott tekintetében adott pszichiáter szakértői vélemény tartalmát.

Az elsőfokú bíróság tehát a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével állapította meg, mely tevékenysége okszerű és logikus volt. Azonos bizonyítékok mellett a felülmérlegelés tilalma folytán eltérő tényállás megállapítására nincsen lehetőség.

A törvényszék helyesen rögzítette a tényállást. Azonban az elsőfokú ítélet meghozatala óta beállt változások folytán a személyi körülmények, illetőleg az előéleti adatok kiegészítésre, pontosításra szorulnak a Be. 351.§ (2) bekezdés b/ pontja szerint.

Az ítélet tábla a vádlott nyilvános ülésen, a Be. 361.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján személyi körülményeire tett nyilatkozata, valamint a 8/1. alatt csatolt priusz és az egyéb iratok tartalma alapján a tényállás személyi részét az alábbiak szerint egészíti ki.

I.rendű vádlott neve vádlott élettársi kapcsolata az eljárás alatt megszűnt.

Az elsőfokú ítélet 3. oldalán 3. bekezdésben írt elítélés adatai helyesen a következők:

a Pápai Városi Bíróság a 2009. január 29. napján jogerőre emelkedett 1.Bk.483/2008/2. számú tárgyalás mellőzésével hozott végzésében a 2008. november 4. napján elkövetett ittas járművezetés vétsége miatt I.rendű vádlott neve vádlottat 60.000 Ft pénzbüntetésre és 1 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés szabadságvesztésre került átváltoztatásra.

A Pápai Rendőrkapitányság 2009. január 21. napja óta 64/2009.bü. szám alatt folytat nyomozást vele szemben lopás vétségének alapos gyanúja miatt.

A Pápai Városi Bíróságon jelenleg is folyamatban van a Pápai Városi Ügyészség B.84/2011/6-I. számú vádirata alapján a súlyos testi sértés büntette miatt indult büntetőeljárás, mely tárgyat képező bűncselekmény elkövetési ideje 2011. január 17. napja.

A történeti tényállás bevezető részét az alábbiakkal indokolt kiegészíteni: I.rendű vádlott neve vádlott az elbírált cselekmény elkövetésének idején 41 éves volt, zömök testalkatú, a sértettnél alacsonyabb személy. **sértett** sértett 60 éves, a vádlottnál magasabb és vékonyabb testalkatú (nyomozati iratok 97. oldal **sértett** tanúvallomása, és 134. oldal **1. sz. tanú** tanúvallomása).

A történeti tényállás 4. oldal 2. bekezdés azzal egészítendő ki, hogy I.rendű vádlott neve és **sértett** súlyosan ittas állapotba kerültek 2011. június 18. napján délután 17 óra 30 percre az

egész napos italfogyasztást követően. I.rendű vádlott neve vádlott légalkohol telítettsége 1,35 milligramm/liter volt, **sértett** szervezetének légalkohol telítettsége pedig 1,81 milligramm/liter volt a bántalmazás időpontjában.

A Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint kiegészített és pontosított tényállás volt irányadó a Be. 352.§ (2) bekezdésére is figyelemmel a másodfokú eljárásban.

A megalapozott tényállásból a megyei bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, helyes a terhére rótt bűncselekmény megnevezése és a törvénynek megfelelő jogi minősítése is.

A Legfelsőbb Bíróság 15. Irányelvének 2. pontja szerint a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál, az elkövetéskori tudattartalomra a tárgyi (objektív) és alanyi (szubjektív) tényezőkből együttesen lehet következtetni.

Ezek a körülmények, amik az Irányelvben példálózó jelleggel szerepelnek, részletesen elemzésre kerültek az elsőfokú ítéletben.

Az ítéletábra teljes mértékig osztotta az elsőfokú bíróság jogi okfejtését abban a tekintetben, hogy I.rendű vádlott neve vádlott tudattartalmának megítélésénél alanyi oldalon a súlyos ittassága mellett a pszichiáter szakértői véleményben meghatározott személyiségjegyei, illetőleg a rá jellemző agresszív magatartás áll rendelkezésre kiindulási alapként. A terhelt előéletéből kitűnik, hogy konfliktusainak megoldását kizárólag erőszakos magatartás kifejtésében látja.

A tárgyi oldal elemeiből lehetett kiindulni a terhelt tényleges szándékának megítélésénél. A bántalmazás „három menetben” történt, nagyfokú brutalitással, kitartó módon, még a szemtanúk közbeavatkozása után is. A terhelt szó szerint agyba-főbe verte, illetőleg rugdalta a sértettet. Különösen a mellkas és a fej hosszas ütlegetése és rugdalása az a magatartás, amelyből egyértelműen levonható a következtetés; I.rendű vádlott neve terhelt tudata átfogta, hogy bántalmazása következtében a sértett életveszélyes állapotot eredményező sérüléseket szenvedhet.

Egyébként cselekménye kizárólag azért nem minősülhet a megállapítottnál súlyosabban, mert az igazságügyi orvos szakértő nyilatkozata, - illetve azt megalapozó orvosi dokumentáció - alapján a mellkason való ugrálás nem eredményezett sérülést, a koponyaűri vérzés keletkezésének okaként pedig a szakértő arra az álláspontra helyezkedett, hogy az létrejöhetett a rúgásoktól, de a súlyos ittas állapotban lévő sértett elesésekor a fejének földre ütődésétől is. (Nyomozati iratok 79-80. oldal igazságügyi orvos szakértői vélemény, és 1.B.1055/2011/13.számú jegyzőkönyv 3. oldal)

A Veszprémi Törvényszék a büntetés kiszabási körülményeket feltárta, melyek kiigazítást igényelnek, részben a főügyészi indítványban foglaltak szerint. Az igazságügyi pszichiáter szakértő véleményében I.rendű vádlott neve terheltet úgy jellemezte, hogy érzelmi és indulati élete labilis, magatartása háritó, manipulatív. Érzelmileg sivár, alacsony kudarc-tűrő képesség, alkalmazkodási zavarok, alacsony stressztűrő képesség, laza morális és mentális fékek jellemzik. Alacsonyabban szocializált, akaratgyenge. Életvezetésében kora serdülőkorától kezdve számos antiszociális cselekedetet hajtott végre, melyekről emocionális rezonancia nélkül beszél. Sodorható, öntörvényű, intellektusa alacsonyabb szintű. A

szakvélemény explorációja tartalmazza, hogy a terhelt gyakorlatilag analfabéta, írni, olvasni nem tud, számolni alapszinten képes (nyomozati iratok 40-48. oldal).

Tekintve, hogy a vádlott a szakértő által megállapított antiszociális személyiségzavaráról nem tehet, az alkoholizáló életvitellel sem hozható összefüggésbe, ezt mellőzni kell a súlyosító körülmények sorából. Ugyanakkor enyhítő körülményként sem vehető figyelembe az elkövető primitív személyisége, mivel ez gyengeelméjűségként nem értékelhető - vagyis beszámítási képességét nem érinti -, és a terhére rótt testi sértést tekintve annak súlyát és tilalmazottságát az értelmi színvonalától és iskolázottságától függetlenül bárki képes belátni (56/2007. BK vélemény 4. pontja, BH 1993. 132., BH 1992. 83/II.).

Ugyanakkor súlyosító körülményként kell figyelembe venni azt, hogy a sértett a vádlottnál jóval idősebb korú személy súlyos ittassága folytán védekezésre gyakorlatilag képtelen volt az elszenvedett bántalmazással szemben (56/2007. Bk. vélemény III/4. pontja, BH 1998. évi 155/II.). További súlyosító körülmény a kitartó szándék és a személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntető eljárás hatálya alatti elkövetés.

Enyhítő körülményként jön figyelembe a sértett megbocsátása, melyre vonatkozóan **sértett** kifejezetten nyilatkozatot tett.

A fenti kiegészítésekkel is elmondható, hogy az irányadó bűnösségi körülményeket a törvényszék megfelelő súllyal értékelte, majd azokra figyelemmel még akkor is arányos joghátrányt alkalmazott, ha ez a Büntető Törvénykönyv Különös Részében írt 2-8 év közötti büntetési tétel középértékét tetemesen meghaladja, közelebb van a felső határhoz. A személy elleni erőszakos bűncselekményeket rendre elkövető visszaeső terhelttel szemben indokolt és szükséges a Btk. 37.§-ában írott büntetési célok - többek között a társadalom védelme - megvalósulása szempontjából a középértéket meghaladó tartamú szabadságvesztés alkalmazása. (BH 2002. 342.)

A kifejtettek alapján az ítélőtábla a I.rendű vádlott neve vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés lényeges enyhítésére nem látott lehetőséget.

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a fent írtak alapján az ítélőtábla a Veszprémi Törvényszék ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság beszámította a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetéséig a jogerős elbírálásig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2012. október 4. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Vajda Edit sk.
a tanács tagja, előadó

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprémi Törvényszék 1.B.1055/2011/13. számú ítélete 2012. október 4. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. október 4. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: